

Bayer Zsolt: Egy szabaduló

2013 szeptember 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Zuschlag János szabadult. Öltönyben, kigyúrva lépett ki a börtön ajtaján, s kilépéséből hiányzott a Remény rabjainak tragikumuma és fenségessége.

Ugyanúgy jött ki, ahogyan bement: nagyjából feleslegesen. És ebben természetesen nem Zuschlag János

személyes élete a lényeges. Mert ? bizonytalannal nem élte meg feleslegesen sem a bemenetelt, sem pedig a kijövetelt. És minden okunk megvan feltételezni, hogy Zuschlag János jobb ember lett ennyi év alatt. Jobb ember lett Zuschlag János, és talán okosabb is. Legalább annyival okosabb, hogy pontosan megértette, ha úgy alakulnak a dolgok, nem számíthat senkire, leginkább a sajátjaira nem. Megértette, hogy ott, akkor, a Terror háza el?tti hülye és felesleges vicccével tette leginkább tönkre az életét. Aztán pedig azzal, hogy elhitte: ha pénzt gy?jt pártjának, akárhogy is, akkor nem érheti baj.

Baj érte. Éppen akkora, amekkora egy nem elvetemült fiatalembernek untig elegend?. És most kijött Zuschlag János a börtönből, és körülveszi a feleslegesség furcsa iszonyata.

A publikum pedig áll, csak áll, és nézi ?t. Egy pillanatra eltöpreng egy s más, leginkább azon, hogy vajon Zuschlag János volt-e a legmegfelel?bb ember a b?nh?désre. Vajon tényleg neki kellett elvinni a balhét egyedül és mindenért?

Azt hiszem, végs? soron ez a legkínzóbb kérdések egyike, legalábbis a kormányváltás óta. Mert lassan három esztendeje már, hogy az „igazságtétel” reményével vágott neki a kalandnak az ország egyik fele. Legalább az egyik fele – de az mindenképpen.

És aztán jött a csalódás. A csalódást pedig ki így, ki úgy élte, éli meg. A Fidesz és a kormány „jobboldali” ellenzéke hangosan ostromozza a hatalmat és személy szerint a miniszterelnököt, amiért, úgymond, „elmaradt az igazságtétel”. Akárcsak most, Gergényiék perének első napján, ahol többször is elhangzott, miszerint „Orbánék futni hagyják a terroristákat”.

Mindebből látszik, mennyire nincs semmi fogalma a kormány jobboldali ellenzékének a demokráciáról magáról. Demokráciáról, jogállamiságról, a törvények tiszteletéről és a hatalommegosztásról. A hozzájuk tartozó plebsnek fogalma sincs, a hangadóit pedig nem érdekli, s?t, éppen a jogállammal szemben fogalmazzák meg önmagukat és jövőképeket. S ebben a világképben magától értetőd?, hogy majd a kormány és személyesen a miniszterelnök igazságot szolgáltatni, ítélni.

Ezért nem (sem) szabad ezeket a hatalom közelébe engedni.

A polgári oldal viszont egyszer?en csak csalódott. Csöndesen és egyre reményvesztettebben nézi, ahogy sorra buknak el a „komolyabb” baloldali politikusok elleni perek, vagy még csak el sem jutnak a bíróságokig. Mindezt az „elmúltnyócév” b?nösei, szakértelői és haszonélvezői kaján vihogással nyugtázzák, és legnagyobb „demokratáik”

arcátlan és cinikus természetességgel veszik maguknak a bátorságot, hogy Orbán és a hatalom „csicskáinak” titulálják az ügyészséget, de ha véletlenül születik egy nekik nem tetsző ítélet, akkor a bírót is, vagy akár az egész bíróságot.

És fel sem fogják, hogy mindezzel mennyit kárt okoznak, micsoda sebeket ejtenek az amúgy is lesajnált jogállamon.

A tisztelt publikum pedig áll és néz. És már régen nem ért semmit. Olyanok vagyunk, mint Karinthy Tanár úr kéremében az osztály, amikor Steinmann, a jó tanuló felel. „Lassan intim dialógus alakul ki közöttük, és mi már rég nem értjük az egészet.”

Igen. Ilyen intim dialógus, amikor Joav Blum jogerősen nem bűnös, amiért látszólag jelentkezett be valahová, csak azért, hogy nyélbe üthessen egy üzletet.

Ezt egyikünk sem tehetné meg.

Miképpen egyikünk sem igényelhetne vissza áfát a lakás- vagy házfelújítása után, csak Gyurcsány Fittelinája tehetné meg ezt.

És mállik szét lelkünkben az igazságérzet.

Mállik szét, ha látjuk Balla Irma felmentett fiát. És nem azért, mert felmentették, hanem azért, mert egyszer el merészelték ítélni. És senki sem kért még tőle bocsánatot. Mállik szét igazságérzetünk, ha olvassuk, hogy semmiféle hibát nem találtak a miskolci kórház koraszülött osztályán. Csak éppen meghurcoltak egy csomó embert, és az ellenzéki sajtó patkányai két héten át olyan mondatokat merészelték leírni, miszerint „ott tart a magyar egészségügy, hogy tucatszám halnak meg a koraszülöttek”. És egyik sem fog bocsánatot kérni.

Adjunk vissza valamit az igazságszolgáltatásba vetett hitből. És az igazságérzetből. Mert ezt a hitet a most szabadult Zuschlag János nem fogja visszaadni.

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Ajánló

